

מת:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

לח ג מ"י פ"ו מהלכות
תמידין ומוספין הל' יט
והוא ספק:
ד מ"י שס הלכה יא:]

תורה אור השלם

1. וְלֹא־וְקָלִי וּכְרֵמֶל לֹא
תֹאכְלוּ עַד עֵצִים זֵדִים הָיָה
עַד הַבִּיאֲכֶם אֶת קֶרֶן
אֱלֹהֵיכֶם חֶקֶת עֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם
מִשְׁבְּתֵיכֶם: וַיִּקְרָא בַּיּוֹם
2. וְאֵם חֲקִירֵי מִנְחָה
בְּבוֹרִים לֵץ אֲבִיב קִלְוִי
כָּאֵשׁ גִּרֵשׁ קֶרֶמֶל חֲקִירֵי
אֶת מִנְחֹת בְּבוֹרֵי:

ויקרא ב יד

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

בשיטת רבי יהודה אמרה. דלמך מן המורה היא דלמך
מדוקק קושא אחרת מירך כן רב נחמן דבסוף גילג
הגזול (פסוק מה). דלמך התיב ממוזות היום ולהלן לשמרי ועוד משמי
השמיים דליכני בלילאי א' סמוך לשקיעתא א' סמוך כההוא
כן לקיש דהכא לא מנא מנא סביר כההוא
שעירא ותימיה מנא להו לרבי יוחנן
ולרבי שמעון בן לקיש דפלגי שום
מנא עליה דרבי יהודה דקאמר אף
הנה שנים המקדש קיים האיר ההמה
ממיר: **קסבר** חרש בחוצה לארץ
דרבנן. דפלגי תנאי כנפיק
דקדושין (דף טז:). **לא** אמר
קודם לציבורי רבי. מיה דנקט האי
לישנא דהוא לי למימר קודם לעומר
אסור משום דנענין ממסקה ישראל
(מקדש מה) ונראה דרבי טרפון נמי
לא אישתמטיה האי טעמא אלא
דקדוש ליה מין בין קודם לעומר
לקודם שמי הלחם וילף קודם לשמי
הלחם מקודם לעומר ולהכי מהדר
ליה כהאי לישנא לא חס אמרת
קודם לעומר שכן לא הוה מכללו:
והאמר

רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זֹכָאי מְדַרְבֵּנָן קָאמֵר וְלֹא הִיא מְדַאוּרִיתָא
מֵאִי תִּתְקִין דְּרֵשׁ וְהִתְקִין רַב פֶּפֶא וְרַב הוּנָא בְּרִיהַ דְּרַב
בִּאוּרְתָא דְּשִׁיתֶסֶר נְגִידָה שְׁבַסְרָא קֶסְבֵּר^י חָדָשׁ בְּחוּצָה לֹא
חִישִׁינָן וְרַבְנָן דְּבִי רַב אִשִּׁי אֵכְלוּ בַּצֶּפֶרָא דְּשְׁבַסְרָא קֶסְבֵּס
דְּאוּרִיתָא וְרַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זֹכָאי מְדַרְבֵּנָן^י קָאמֵר וְכִי תִּתְקִין
תִּתְקִין אִמֵּר רַבִּינָא "אִמְרֵה לִי אִם אֵבֶךְ לֹא הוּא אֵבֶךְ
דְּשְׁבַסְרָא נְגִידָה תִּמְנִיסָר דֶּסֶבֶר לֹה כְּדִי יְהוּדָה וְחִישִׁי לִי
הִיא מִתִּיר בְּמִדְיָה וְשֵׁתִי הֶלֶם בְּמִקְדָּשׁ^י אֵין מִבְּיֶאן
בְּהֵמָה קוֹדֵם לְעוֹמֵר אִם הִבִּיא פֶסוּל קוֹדֵם לְשֵׁתִי הֶלֶם
כִּשְׁרִי: גַּם' יֵתִיב רַבִּי טַרְפוֹן וְקָא קִשְׁיָא לִיה מַה בֵּין קוֹדֵם
הֶלֶם אִמֵּר לִפְנֵינוּ יְהוּדָה בֶּר נַחֲמִיָּה לֹא אִם אִמֵּר קוֹרֵב
מִכְלָלוֹ אֲצֵל הַדְּיוּט מִקְדָּשׁ קוֹדֵם לְשֵׁתִי הֶלֶם שְׁהוּתָּם
רַבִּי טַרְפוֹן צִהַב פְּנֵיו שֶׁל^י רַבִּי יְהוּדָה בֶּן נַחֲמִיָּה אִמְרֵה
יֵצֵהוּ פְּנִיךְ שֶׁהִשְׁבַּת אֶת זֶקֶן תִּמְהַנִּי אִם תֹּאדָּךְ
רַבִּי אֵלְעָאי אוֹתוֹ הִפְרֵק פֶּרֶס הִפְסֵחַ הִיָּה כְּשַׁעֲלִיתִי
יְהוּדָה בֶּן נַחֲמִיָּה הִכֵּן הוּא וְאִמְרוּ לִי נִפְטֹר וְהֵלֵךְ לוֹ אִם
לִדְבַר יְהוּדָה בֶּן נַחֲמִיָּה^י נִסְכִּים כִּיכּוּרִים שֶׁהִקְרִיב
פִּשְׁטָא מִהוּ דְּתִימָא הֵחָם הוּא הַדּוֹתֵר מִכְלָלוֹ אֲצֵל
הַדּוֹתֵר מִכְלָלוֹ לֹא קָמַל כֹּל שֶׁכֵּן הֵכָא דְּלֹא אִיתֶסֶר כָּל
(סִימָן): בְּעֵי רַבִּי בַר חֲמָא שְׁתֵּי הֶלֶם מִהוּ שִׁיתִּירוֹ שְׁלֹא
דּוֹרְעִינְהוּ בֵּין הָעוֹמֵר לְשֵׁתִי הֶלֶם חוֹלִף עֲלֵיהֶוּ שֶׁ
כִּסְדָּרן שְׁרִיין שְׁלֹא כִסְדָּרן לֹא שְׁרִיין וְלֹא שְׁלֹא
רַבִּי ת"ש^י וְאִם תִּקְרִיב מִנְחַת כִּיכּוּרִים^י בְּמִנְחָת
מִהִיכֵן בָּאָה יֵמֵן הַשְּׁעוּרִין אֶתָּה אֹמֵר מִן הַשְּׁעוּרִין אוֹ
רַבִּי אֵלִיעֶזֶר אֹמֵר נֹאמֵר אֵבֶיך בְּמִצְרִים וְנֹאמֵר אֵבֶיך
הָאֹמֵר בְּמִצְרִים שְׁעוּרִין אָף אֵבֶיך הָאֹמֵר לְדוֹרוֹת שְׁעוּרִין
מִצֵּינוּ יִחִיד שְׁמִבִּיא^י חוֹבֵתוֹ מִן הַחִטִּין וְחוֹבֵתוֹ כִּי
שְׁמִבִּיא חוֹבֵתוֹ מִן הַחִטִּין מִבְּיֶאן חוֹבֵתוֹ מִן הַשְּׁעוּרִין
יֵא בֹא מִן הַחִטִּין לֹא מִצֵּינוּ צִיכּוּר שְׁמִבִּיא חוֹבֵתוֹ כִּי
אִם אֶתָּה אֹמֵר עוֹמֵר בֹּא מִן הַחִטִּין אֵין שְׁתֵּי הֶלֶם
דְּשֵׁתִי הֶלֶם שְׁלֹא כִסְדָּרן^י שְׁרִיין מִשְׁכַּחַת לֹה
דְּאִשְׁרוּשׁ קוֹדֵם לְשֵׁתִי הֶלֶם^י וְכֹתֵר הָעוֹמֵר דְּאִשְׁתֵּי
דְּאִשְׁרוּשׁ קוֹדֵם לְעוֹמֵר^י דְּהִשְׁתָּא וְכֹתֵר שְׁתֵּי הֶלֶם

[illegible]

א. חילי 5-ל חלבל חוכת חכור וכו' ולא היו שתי הלוחות ביחודם.

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

והיטתן משכבד כו'. ואמרין מאי טעמא כו': אמר רב נחמן רבן ויחזקתן בשעת רבי יחודה אמרה דלמחר מן הסודרה הוא אמור. לאחר מחרבין ולא תשום גזירה שמה יבנה: ע"ש. ועלמא של יום: קסבר חדא ע"א חולס לארץ דרענן ולפסיעא: שמה למחר יבנה שזה עשר לא

(א) (ב) חיישינן רבין דבי רב אשי.

התקין רבן יוחנן בן
לוי אסור מאי טעמא
ש ויאמרו אשתקד מי
השתא גמי ניכול ולא
ה עומר האיר מורה
עומר עומר מתיר ואי
משום מצוה ליקום
ר יצחק רבן יוחנן בן
דה אמרה דאמר מן
עצם היום הזה יעד
ועד בכלל ומי
פליג עליה דתנן
רבן יוחנן בן
לוי אסור א"ר יהודה
אסור עד עצם
היום ומי הוא סבר

חֲדָשִׁים) שָׁחָה חֲדָשָׁה לְכָל הַמִּנְחֹת
וּבִיכּוּרֵיהֶם הִמְפָּרֵשׁ בָּהֶן כָּל קִרְבָּנֹת
(לִקְחָן פָּנִינִי) וְאֵם הֵבִיא כֶּסֶר. בְּנִמָּה
מִפְרֵשׁ טַעְמָהּ: **בְּנִי** הֵבִיא **קוֹדֶם**
הָעוֹמֵר קוֹדֶם שְׂמִי מִלֵּן. כְּלוּמָר
מֵאִי שָׁנָה גָּבִי עוֹמֵר דָּאס הֵבִיא פִּסְלוֹ
וּבִנִי שְׂמִי הִלָּחֵם אֵם הֵבִיא כֶּסֶר: לִכְבוֹ
פִּנְיוֹ. שִׁמְחָה: פֶּרֶס הַפֶּסַח. שְׂמִי שִׁמְחָה
קוֹדֶם הַפֶּסַח דַּמְנִי (פִּסְמִים דָּף ו').
שׂוֹאֲלִין בְּהִלְבּוֹת הַפֶּסַח קוֹדֶם לִפְנֵי
לִי יוֹם רִשְׁבִּיג אֹמֵר שְׂמִי שִׁמְחָה.
וְעַל שֶׁם שְׂמִי שִׁמְחָה תֵּלִי לִי יוֹם
בִּין פֶּרוֹס קָרִי לֵהוּ שֶׁכֶּן פֶּרוֹסָה:
(דִּן) **סִפְּסִים בִּיכּוּרִים**. מִיָּן שֶׁבִּינֵי קוֹדֶם
לְעוֹמֵר הַקֶּרֶס (סִפְּסִים) לִי לְדַבְּרֵי רַבִּי
יְסוֹדֵה בֵּר' נִמְצִיָּה. דְּחֵלִי טַעְמָהּ בְּהוֹאִיל
וּמוֹתְרִין בְּהִלְדִּיּוֹת הֵי גִמִּי מוֹתְרִין
לְהִדְיוֹת סִקּוֹדֶם לְעוֹמֵר דְּעוֹמֵר אִינוֹ
(בֵּין) אִסּוּר לֵאמֹר דָּלָא מִיָּן דָּלָא וְלֵא וְהֵא
דְּקָמִי מִתְּנִי וְאֵם הֵבִיא פִּסְלוֹ לֵא: מֵהוּ
אִבִּיכּוּרִים דְּפִירוֹת הֵאֱלִין קֵאִי: מֵהוּ
דִּמְיָם הַפֶּסַח. בְּנִי מִנְחֹת קוֹדֶם לְשִׁמִּי
הִלָּחֵם הוּא בִּין אֵם הֵבִיא כֶּסֶר: מֵהוּ
דְּהוֹסֵר מַכְלָלוֹ. שְׂמִי שְׂמִי שְׂמִי קוֹדֶם
לְעוֹמֵר הוֹתֵר וְהוֹתֵר לְשִׁמִּי הָעוֹמֵר לֵא
הֵכָא דָּלָא הוֹתֵר מַכְלָלוֹ לְהִדְיוֹת שְׂמִי
מַעֲשֵׂה לֵא לְשִׁמִּי אִימָה לֵא: מֵהוּ
מִיכּוּרֵי עֲלִיָּה כִּסְדֵּרִין. בִּין לְמַקְדֵּשׁ יִכִּי
דְּחֵלִיף שְׂמִי הִלָּחֵם קוֹדֶם לְעוֹמֵר:
מִיכּוּרֵי עוֹבֵבִין מִן הַשְּׂעוּרִים. עוֹמֵר: אִין
סִפִּי הִלָּחֵם בִּיכּוּרִים. לִכְבוֹת שְׂמִי תִקְדֵּשׁ
לְמִזְבֵּחַ מִתְּנִי שֶׁהָ 11 וְרַחֲמָנָה קִרְיָנָה
בְּכּוּרִים דְּמִתְּנִי) וְכִיּוֹם הַבִּיכּוּרִים: לֵא
אִימָה שְׂלָלָה כִּסְדֵּרִין מִיָּן מִשְׁתַּחֲסֵה וְאֵם
דָּלָא עוֹמֵר מִן הַתְּחִיטִים וְהוּא לֵא שְׂמִי
הִלָּחֵם בְּכּוּרִים כְּגוֹן דְּזִרְעָה בְּאִיִּר (בֵּין)
לְשִׁמִּי קוֹדֶם לְשִׁמִּי הִלָּחֵם לְשִׁמִּי
וְשִׁמִּי דְּהִקֵּי דְּזִרְעָה בְּתַמְחוֹ לְשִׁמִּי
בְּהֵא דְּעוֹמֵר בְּאִיִּר וְלִזְבֵּחַ שֶׁהָ

הַבֶּן מֵעֵין דַּתָּו בְּשֵׁם הַלֵּלִים הַדְּלִידִים וְהַנּוֹרָאִים מֵעֵין דַּתָּו עוֹמֵר מִיְיִחוּ
הַלֵּלִים הַדְּשֵׁאִל הַזֶּה כְּזוֹרִים לְכָל יֶלֶד מְנוּחָה בְּנִיאוֹת מֵאוֹתָן חָטִים שֶׁבָּאִין
בְּהַבֶּן מֵעֵין דַּתָּו שְׂמִי הַלֵּלִים דְּלִישְׁמַקֵּד (ו) (לֵא) שְׂרָ לְהוּ וְאִי הוּא
הַלֵּלִים הַדְּלִידִים וְלֹא הוּא בְּיִזְכּוּרִים: **מִי מַכְרֵם.** הֵאִי דַעֲבִין שְׂמִי הַלֵּלִים:
כְּזוֹרִים

מסורת הש"ס

(ב) סוכה מה יום זה
(ג) ויבדלו יום ויום
(ד) [תקון ס' ד' ד'] לליל זה
(ה) [תקון ס' ד' ד'] לליל חמשה
(ו) יום יום, א' יום חמשה חזק
לליל חמשה ולחמשה יום
יפה (ז) יפה (ח) ויפתח
ס' (ט) ליל ועל שם יום
(י) ליל קודש לליל חמשה
למחר (י') ליל סוכה
הקדש לחמשה יום
(כ) ויבדלו מה יום זה
למחר (כ') ליל חמשה
יום יפה יום חמשה חמשה
ליל יום יום יום יום
(כג) ויבדלו מה יום זה
יום יום יום חמשה חמשה
יום יום יום חמשה חמשה

הגהות הב"ח

(א) יישי" דיה קסנר חדש
וי' לא חיישי רבנן הסיד
ואמרי מ"ה אכלו נפלה
דשינר ולא
לאמתניו רק עד שיאיר
מזרח דשיבסר דה' נמי
שמינר: (ב) יי"ה ולא חילא
י' שכלס למיז שתי לית
אורא חלל מללא אמר כי' סתם
אמר לא אשתרי חטין דעד
הנך שני הלוחס הראוינא
לא שרי נמי: (ג) יי"ה חמי

גליון הש"ס

מתני' אם הביא כשר. פי'
בדוּשְׁלָתוֹ חָלָה עַל מַתְנֵי פִיד
מִי הוּנָה בְּרִישׁ שָׁס:

רבינו גרשום

היום: ואי ס"ד למצות
הוא רבני להבחין של
אלו חרש בשרי ט"ו
עז שיקום העומר אל
אין עמבב משום
דאין בן חיוב אלן הג'ן
דאין רבן חלן ואל
לעמוד שיהא אל הג'ן
כדול עומר אלע אל
מגדול והבא עומר מעכב.
אמר רב נחמן בן עזרא
לעומר קשב למצות ולו
לעבב ואמאי וכו' רבי
אמר משום בדשעת ד
היה (וסכר) [אמרת] אל
היה אסור אל הג'ן
שכאן כרמ' ח' והא
הקין קרבן דשפט אל
הכר דהאריאזא אסור אמא
הקין רבן מרה והקין.
ולספיקא ששאר עובר
לאור ששאר עובר ודו
ש' שפס' שישאר אל חייש
אסור [אמר] [אלא]
עביה הלכין שישאר
אל הג'ן אל דו חייש
כחוצה לארין אל שפס'
אלק' וכו' [אמר] [היה]
אלא כצמד דשפס' מר
אלא באורח אסור
נגמ' ששאר דרש בחול
דאורייתא וחייש לספיקא
אמר עברת אלא ודו
שפס' ששאר לעוצא אל
שפס' דרבי אסור חייש
ורבין אל הקין דרש
אל הג'ן כול אסור אל
לדי דאמר אלסכס
ספס כול אסור אל הקין; דבר
לכ' מר' יהודה אסור
אלן הבורא אסור
אלן הבורא מנהג וברור
של חש' ונגמ' כהם
היו ספס' קרבן לעומר;
אלן כ' קרבן לעומר אל
אלק' [קרבן לעומר]; דרש;
שאר חל אסור דרש;
אלק' חייש מנהג; דרש;
יהיה בן נחמ' דרש;
שאר חלל; ונספס'
היה מר' חרש דרש
כרובים דרש' שחורבם
כל מנהג וברור דרש;
וספית אסור וכו' אלא דו
אלן יהיה בן נחמ' כ' אל
לכ' להבא עומר כרביא
הלכין עומר אל עזר
אלק' ככצמ' בן השחר;
אלן שייחן חייש בקרבן
שאר וכו' ואל שאל
עומר בן מית' שאל חל
כרובים עולה אסור

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones